

Hvers vegna Guð er góður?

Ef maður er ótrúmennsku, enn Guð trúr. Ef maður er ekki að treysta á, verður ekki fyrirgefið, en Guð er góður. Guð getur ekki afneitað sjálfum sér, hann er óbreytanlegur. Hvernig getur þetta verið? Guð er “gott” jafnvel þegar hann refsar þeim illræðismenn? Jamm! Biblían er afdráttarlaus: “Sérhver góð gjöf og sérhver fullkomin gáfa er ofan að og kemur niður frá föður ljósanna, með hverjum það er engin breyting eða skuggi af beygja” (James 1:17); “Því að ég er Drottinn, að ég breyti ekki, því þér synir Jakobs eru ekki neytt” (Malakí 3: 6).

Hvers vegna Guð er góður?

“Lofið Drottinn, því að hann er góður, því að miskunn hans varir að eilífu” (Sl 136: 1)

Inngangur

Guð er góður! Þetta er staða Ritningarinnar.

Í viðbót við umsagnarinnar “góða” Guð er lýst eins og einn sem heldur á fyrirgefningu og fullur af góðvild til allra sem ákalla hann “því að þú, Drottinn, ert góður og fús til að fyrirgefa, og gnægð í miskunn allt það kalla yfir þig” (Sl 86: 5).

Hvað um þá sem kalla ekki á Guð? Guð er góður? Já, Guð er góður! Biblían sýnir að ef maður er ótrúmennsku, enn hann trúr, því Guð er góður, jafnvel þegar maður er ekki hrópa “Ef vér séum ótrúir, er hann trúr: hann getur ekki afneitað sjálfum sér” (2 Tím 2:13).

Ef maður er ótrúmennsku, enn Guð trúur. Ef maður er ekki að treysta á, verður ekki fyrirgefið, en Guð er góður. Guð getur ekki afneitað sjálfum sér, hann er óbreytanlegur. Hvernig getur þetta verið? Guð er “gott” jafnvel þegar hann refsar þeim illræðismenn? Jamm! Biblían er afdráttarlaus: **“Sérhver góð gjöf og sérhver fullkomin gáfa er ofan að og kemur niður frá föður ljósanna, með hverjum það er engin breyting eða skuggi af beygja”** (James 1:17); **“Því að ég er Drottinn, að ég breyti ekki, því þér synir Jakobs eru ekki neytt”** (Malakí 3: 6).

Guð mun áfram “gott” jafnvel þegar hella reiði sína á impenitent? Hvernig má það vera svo mikið þjáningu í mannkyninu og Guð eru góðar? Þú getur sætt Guð ‘almáttugur’ og ‘gott’ við vandann fram af hugmyndafræði tilvist hins illa?

Sumir telja þessi mál sem guðfræðileg vandamál miklu stærðargráðu, þó, en vandinn er ekki á Guð, en í þeim skilningi margra sem reyndi að sameina heimspeki við guðfræði.

Guð er góður

Guð er Guð, sem er, almáttugur, alvitur og omnipresent. Við erum líka sagt í Biblíunni að Guð er Drottinn og Guð og faðir, konungur, o.fl.

En hvað átt er við með “gott” þegar við lesum: “Guð er góður”?

Fyrsta lesandi viðbrögð áhuga á að vita hið sanna merkingu hugtaksins er að leita orðabók og gera eftirfarandi lestur: *“Gott – adj. – 1. Það er eins og það ætti að vera eða hvernig ég ætti að vera; 2. Hvað er gæska; 3. Kunnátta, rétthent; 4. Worker; 5. Hagstæð; 6. Arðbær, 7. fyndinn, fyndinn; 8. Samhæft skyldur þeirra; 9. Safe, solid; 10. Regluleg, Normal; 11. Hentar. – S. m. – 12. Good Man “*

Hver þessara predicates um Guð þegar við lesum “Guð er góður”?

Lýsingarorð sem talin eru upp hér að ofan eru allar viðeigandi að heimsmynd mannsins okkar tíma, myndin af nútíma maður. Fyrir nútíma “gott” maður átt að persónulegum krafti, varanleg ráðstöfun á manni ekki að gera illt, benevolent.

En þetta var heimssýn sálmaskáldinu David þegar hann sagði: “Guð er góður”?

Þótt valdatíma Davíðs flokkast sem theocratic, í tíma samfélögum hans voru skipulögð og ræktað menningu með aristocratic meginreglu, því það var mikið fjarlægð milli konungs og einstaklingum hans. Í félagslegum samskiptum, það var mikið bil á milli skipstjóra og þjónn, mjög fyrirbæri aristocratic samfélögum.

Á heildina litið, fyrirfólks (gríska αριστοκρατία af άριστος (Aristos), best, og κράτος (Kratos), máttur, ríki), lesa ‘vald af the bestur’, það er, það er stjórnarform þar sem elitist hóp stýrir pólitísk völd, og borgin-ríki í Spartverjar stöðu td stjórnað með fyrirfólks.

Slík tilnefning “máttur af the bestur” minnir okkur á að, í fornöld, aðalsmönnum var tilnefnd ‘best’, ‘góður’, ‘þú’, ‘öðruvísi’, ‘valið’.

Gott? Jamm! Gríska hugtakið þýða “gott” er άγαθός (agathos), upprunnin í öðru samsvarar nafnorðinu rót Arete *“... sem er í sjálfu sér blöndu af göfgi og hernaðarlega hreysti (...) næstum aldrei hafa síðar tilfinningu” gott “, eins og arete hefur ekki siðvit”* Jaeger, Werner, PAIDEIA, myndun maður Greek þýðingar Arthur M. Parreira, London: .. Ed Martins Fontes, 2003. Page 27;

“Húsráðandi og arete voru óaðskiljanlega sameinaðir. The rót orðsins er sú sama: άριστος, Greinar frægur og valið ...
“Ibid, 26. p..

Leigusalinn ástand var fullkomin frá hagnýtur sjónarmiði, það er, fjarverandi siðferðilega Litbrigði sem samfélag okkar er

notað og lof, þannig að ástand þú haldið innri tengsl við góða hugmynd.

Friedrich Nietzsche í starfi sínu “ættartré siðferði”, gerði eftirfarandi athugasemd: “... að *meina nákvæmlega, frá etymological sjónarmiði, að tilnefningar til*” gott “*myntsláttumaður af ýmsum tungumálum? Ég fann þá út að þeir vísa til sama huglægu umbreytingu – að alls staðar, “göfugt ‘,’ aristocratic” í félagslega skilningi, er grunn hugmyndin sem endilega þróað ‘góður’, að ‘andlega göfugt ‘,’ aristocratic ‘úr’ andlega vel fæddur “,“ andlega forréttinda “: a þróun sem alltaf liggur samsíða síðarnefnda gera ‘algengari’, ‘sameiginlega’, ‘lágt” er transmuted loksins “slæma”* “Nietzsche Friedrich, siðferðileg Genealogy – A deilur, Translation Paulo César de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18 ..

Þýða gríska orðinu agathos fyrir ‘gott’ vegna umbreytingu merkingu í gegnum aldirnar veltur þá hugmynd að Biblían kynnir, til gríska orðinu ‘agathos “vegna Biblíunni samhengi sem það starfar, ætti að þýða sem” göfugt “vegna þess að etymological rót orðsins ‘agathos’ einn sem er, sem hefur veruleika, hvað er raunverulegur, sannur” þýðir. Varðandi hugtakið, Nietzsche fullyrðir að jafnvel með tilliti til huglægrar breytingu orð þýðir “alvöru eins yndi. Hugtakið var notað til að bera Einkunnarorð aðalsmanna, í því skyni að greina göfugt af sameiginlegum maður, lygari (Jaeger, PAIDEIA, p. 19).

Hvað er merking “sönn” þegar það les: “Fyr engan; alltaf láta Guð vera satt og hver maður lygari; eins og það er skrifað, að þú megir vera réttlætanleg í orðum þínum og mættir sigrast þegar þú ert dæmdur “(Rm 3: 4). Eða, hvað er merking ‘lygari’? Í þessu versni, merkingu ‘sanna’ og ‘lygari’ eigin siðferðilegum connotation? Vísar til eðli einstaklingsins? Vinsamlegast athugið:

“Og Þjónarnir fóru út á vegina og söfnuðu öllum, sem þeir

fundu, vondum og góðum, og gifting var búin með gestum” (Mt 22:10);

Hvernig á að túlka dæmisögu? The illt og gott að þrælar fært fyrirmælum húsbónda síns hefur siðferðilega merkingu? Ekki! Í textanum, slæmt og gott hefur vit á ‘viðurstyggilega’ og ‘göfugt’, ‘lítill’ og ‘stór’, fyrir Drottni dæmisögunni er ekki í manngreinarálit.

“Hann veldur sól sína renna upp yfir vonda sem góða og rigna yfir réttláta sem rangláta” (Mt 05:45).

Í fjallræðunni, sem skilningi gott og slæmt? Nú vitum við að Guð er ekki í manngreinarálit, og að sólin rís yfir tignarmenn og alþýðunnar, réttláta sem rangláta, þannig að merking “slæmt” orð og ‘gott’ er ekki hægt að túlka á siðferðilegu skilningi.

“Líkaminn er lampi augum; þannig að ef auga þitt er gott, allur líkami þinn mun vera bjart; En ef auga þitt er slæmt, líkami þinn er dimmur “(Mt 06:22 -23).

Augun geta verið siðferðilega slæmt eða gott? Eða tilfinningu “slæmt” og “gott” er átt við hugmynd af einfaldur, algengar, andstæður með góða hugmynd, eru göfugt? The Barclay fréttaskýrandi mælir þýða “gott” af örlátur, er hins vegar ekki rétt þýðing, vegna þess að hugmyndin um örlátur átt við rausn á tignarmenn gera hvað sem þeir vildu með því tilheyrði þeim *“Fyrir a hollari frumtexta við þýða hér örlátur í góðum stað eða einföld. Jesús lof örlátur auga “*Barclay, William, Commentary á Nýja testamentinu. P. 264.

Þess vegna, eftirfarandi leið:

“Er það ekki leyfilegt fyrir mig að gera það sem þú vilt það er mitt? Eða er auga illt þitt vegna þess að ég er góður?” (Mt 20:15)

Í ljósi þess að rausn sem var sjálf að ‘góður’ gera sem sáu

passa við það sem átti við þá, göfuga viðkomandi ávítur starfsmenn sem ritskoðuð athöfn hans. Samkvæmt mati maður okkar tíma, hegðun vinnuveitanda er despauterío vegna þess að hann equates starfsmenn að veita sömu laun til allra án tillits til vinnutíma hvers þó í samræmi við framtíðarsýn mannsins á þeim tíma Krists að despauterío kemur upp þegar sameiginlegur maður skorar á rausn á göfugt “Fyrir þremur hlutum jörðin er disquieted; og fjögur sem getur ekki borið: Fyrir þjón þegar hann orðinn konungur; og guðlausum manni, þegar hann mettast kjöti; Fyrir odious konu þegar hún er gift; og ambátt sem er arftaki húsmóður sína “(Ok 30:21 -23).

Jaeger greina ljóð Theognis skrá: *“Skáldið ráðleggur að forðast að takast á við slæmt (Kakoi), þar sem skáldið nær til allra sem tilheyra ekki göfugt fæðingu; á hinn bóginn er einnig, göfugt (agathos) er aðeins að finna meðal jafnaldra þeirra “*(Jaeger, PAIDEIA, 244).

Þegar gerð greining á Biblíunni texta, ætti ekki að takmarkast við að nota aðeins merkingu að skilmálar hafa í dag, þökk sé hönnun sem samfélag okkar prentuð ákveðnum skilmálum.

Einnig þegar við lesum tiltekin hugtök í Biblíunni, verðum við að skilja þá með augum samfélagsins á þeim tíma, og flýja frá heimssýn iðn við heimspekilegar meginreglum tíma fyrir málið að heimspekingar tíma geta sér hafði engin áhrif, ekki einu sinni maðurinn þess félags, var einu sinni á sviði sjálfum aðra verufræðilega, svo langt frá nútímaumhverfið ýtir undir hönnun á Biblíunni rithöfunda.

Þó samfélagið skilgreind hluti í hagnýtur skilmálum, heimspekingar eins Platon, fór að spyrja spurninga um eðli veru, veruleika, um tilvist verur og frumspekilegur spurningum, og þá þekkingu sem var að framleiða á þeim tíma, hafði siðferðislega byrði og siðfræði, sem var ekki enn reynslu af samfélaginu.

Jaeger fullyrðir að Hugtökin “arete ‘og’ gott ‘í Grikklandi

hinu forna, hafði ekki connotation siðvit, þess vegna spurningu: Þegar þessi hugtök eru nú notuð með siðferðilegum connotation? Þegar heimspekingar eins og Sókrates og Platon, í gegnum vangaveltur þekkingar og vísinda, heimspeki unnið siðferðilegan röð vegna þess að það er vísindi sem veltir þætti og vandamál sjálfum aðra verufræðilega röð.

Þó að í Sókrates vangaveltur var takmörkuð við sjálfum aðra verufræðilega og siðferðismálum, Platon tók þátt í veginum frumspeki og heimsfræði. Í Platon blómstraði á húmaníska heimspeki, trú og moralistic. Það hefur verið í verkum Platons margt af því er tilkynnt af spiritualists og kaþólikka, eins og the hugmynd af endurholdgun og Purgatory.

The 'góður' sem tilnefnt á tignarmenn, var nýtt nafn gott, tilvalið heiminum, heimurinn hugmynda. Spurning um Platon leiddi byltingu á hugtökum, þó fólkíð hans dag og eftirfarandi kynslóðir, hefur ekki breyst strax til æfingar. Þegar Jesús kom, svo heimspekilegur hugtak var ekki enn hluti af fólki, sérstaklega þeim sem notaði Koine grísku.

Stærsta vandamálið kom upp með hugmyndafræði þróað með fyrstu prestarnir, Patristic. Þegar búið helgisiðum, greinum, siði osfrv, amalgamating platonsku hugmyndir og sókratísku sagði við kristna kenningu. Í fyrstu öld, sjáum við sterka siðferðilega og dogmatic því stefna, skýr áhrif ascetic venja.

Þú getur fengið verri? Jamm! Rotterdam Erasmus með Sókrates sem fyrirfram Christian píslarvottur, svo hann bað, "*Sancte Socrates, Ora pro Nobis*" (Jaeger, PAIDEIA, 493). Jaeger bendir á að með því að heittrúarstefnan húsa upp í Sókrates vopn, því að þeir sáu í henni ákveðin andleg skyldleiki (Ibid, p. 494). Hvað um Augustine, sem var byggt á hugsunum Platons?

Eins og Jesús kenndi sig að vera leið sem leiðir mann til Guðs, kristni sá platonsku heimspeki á nauðsyn þess að halda aftur af heimsins lystisemda, að leggja iðkun sem austere lífsstíl, elta starfshætti tekna af virtuous í því skyni að

afla sér andlega meiri. Þá, margir prestar byrjuðu að ascetic hugsjón, að ætla að hreinsun líkamans myndi hjálpa í hreinsun sálarinnar.

Frá þeim tíma, í hvert skipti sem þú gerir tilvísun í Guðs sem “gott”, textinn er gegndreypt með hugmynd af siðferðilegum fullkomnun, án tillits til þess að hann er Drottinn. Þetta er þar sem ýmsar spurningar vakna: Ef Guð er góður, hvers vegna er það illt?

Slíkar spurningar miðar að því að blinda manninn ekki að sjá sannleikann. Eins spurning um Satan í Eden lagði áherslu aukið bann á kostnað frelsis veitt (Gen. 3: 1), spurningin, “ef Guð er góður, hvers vegna er það illt”, gefur tilefni til andstæður í raun ekki um meint mótsagnir eru afleiðing af misreading á Biblíunni og sögulegt samhengi hennar.

Markmið þessarar greinar er að sýna fram á að Guð er góður, án tillits til þess að hann þyrmdi lýð Níníve eða succumb gert Sódómu og Gómorru við þúsundir saklausra barna (Mósebók 19:25; Jh 4:11). Slíkir atburðir ekki mischaracterize né lýsa Guð Biblíunnar sem “gott” eða “illt”.

Það er ekkert gott en eitt, það er Guð

“Jesús sagði við hann:, Hví kallar þú mig góðan að það er ekkert gott en eitt, það er Guð?” (Lúk 18:19)

Þegar Jesús segir categorically: “*Það er enginn góður en einn, það er Guð,*” var lögð áhersla á að kynna sjálfum aðra verufræðilega svar við því vandamáli að illu? The fullyrðingu “Enginn er góður, nema einn, sem er Guð” er átt við spurningunni um heimspekilega röð?

Ég segi nei! Jesús var ekki að reyna að heimspekilegar

spurningar sem eðli að vera, veruleika, tilvist elskaði né á frumspekilegur spurningum.

En þegar við segjum, "Guð er góður", fyrsta spurningin hækkaðir um nemendur er: "Ef Guð er 'almáttugur' og 'góður, og setja þessa spurningu í", með því að leyfa tilvist illsku og þjáningar? "a palli sem erfiðustu spurningu sögu kristinnar guðfræði.

Er það ásættanlegt fyrir utan kristna stendur þversögn, eins og raunin er á Epicurean þversögn. Hvers vegna ásættanlegt? Því hver mótuð þversögn ókunnugt um eðli Guðs! Epikúros sagði að Guð og illt getur ekki þrífist ef Guð er alvitur, almáttugur og benevolent, en Guð sjálfur segir er að vita gott og illt "Og Drottinn Guð sagði: Sjá, maðurinn er orðinn sem einn af oss, vitandi gott og illt "(Gen. 3:22).

Guð er Drottinn, göfugt, það er, gott og vita skyn góðs og illis, því að hann er Drottinn mun umbuna alla menn, og gefa góða sjálfur og illt til annarra, allt eftir sem leituðu "Hver mun gera hver maður eftir verkum hans; nefnilega: The eilíft líf þeim sem sjúklings framhaldi vel að gera að leita til dýrðar og heiðurs og ódauðleika, En reiði og reiði þá sem eru umdeildar, hlýða sannleikanum, en hlýða ranglæti; Þrenging og angist, að sérhver sál mannsins sem gjörir illt; Gyðingurinn fyrst og einnig að grísku; En vegsemd, heiður og frið við alla sem gerir gott; að Gyðingum fyrst og einnig til grísku; Vegna þess, að Guð, það er ekki í manngreinarálit "(Rm 2: 6 -11).

Guð er Drottinn, Guð er góður og á sama tíma, er hann góður og alvarlega "Sjá þar með gæsku og alvarleika Guðs: á þeim sem féll, alvarleika, en átt þér, góðvild, ef þú heldur áfram í gæsku sinni : annars þú einnig skalt skera burt "(Rómverjabréfið 11:22), það er, það er Guð, sem innleiddi refsingu fyrir árásarmanna, svo það er sagt," ég mynda ljós og skapa myrkur, ég veiti heill og veld óhamingju ég, Drottinn, sem gjöri allt þetta "(er 45: 7).

Í hvaða skilningi Guð skapar illt? Í því skyni að retribution, réttlæti, svo reciprocates með hreinu góðvild og stífni rangsnúna að “Drottinn launa mér eftir réttlæti mínu, eftir hreinleik minn í augum hans. Með miskunnsamir, góðkynja sýnir þér; með upprétta manni muntu sýna. Með hreint þú sýnir sjálfur hreint; en með illu þú harða sýnir “(2 Samuel 22:25 -27); “Með miskunnsamir þú sýna góðkynja og með uppréttri maður þú vilt sýn þig einlæg” (Sl 18:25).

Þetta var staða meistara: “Sem svar, þó húsbóndinn sagði við hann:, Þú óguðleggra og lati þjónn; Þú vissir, að ég uppsker þar sem ég sáði ekki, og safna þar, sem ég vissi ekki dreifa? Þú ættir þá hafa gefið peningana mína til exchangers og koma ég ætti að hafa fengið minn eigin með Okur “(Matt 25:26 -27). Þeir sem eru góðir þjónar, náð, að slæmt, ystu myrkur.

Þetta er staða Krists: “Þegar Mannssonurinn kemur í dýrð sinni og allir englar með honum, þá mun hann sitja í dýrðarhásæti sínu: Og allar þjóðir munu safnast frammi fyrir honum, og einn frá öðrum, eins og hirðir skilur sauði frá höfrum (...) Og þetta mun fara í eilífa refsingu, en hinir réttlátu til eilífs lífs “(Matt 31-32 og 46).

Þegar Jesús býður: “Komið til mín, allir þér sem erfiði hafið og þungar byrðar, og ég mun veita yður hvíld. Taktu á yður mitt ok og lærið af mér, því að ég er hógvær og af hjarta lítillátur; og munuð þér finna hvíld sálum yðar. Því að mitt ok er ljúft og byrði mín létt “(Mt 11:28 -30), the leikmaður með stærri mynd mun sjá Krist sem” gott “,” þú “,” göfugt “og á sama tíma, benevolent, fyrir þá sem eru háð honum þeir eru gefnir með léttu byrði.

Í varðbergi, “ég skapa illt,” hafa tilvísun í þá staðreynd að Guð hefur vakið nokkrar nálægum þjóðum eins stangir leiðréttingar, til þess að gefa Ísraelsmönnum skilja þörfina á að breyta (Jesaja 1: 5), þó þrátt refsar Ísraelsmönnum, Guð er réttlátur og eins varað, beitt refsingu fyrir reiði.

Í öðru lagi, utan hjálpræði og fjandanum mun Guð láta hverjum manni samkvæmt verkum hans.

Þegar Guð skapaði manninn gaf honum ákvörðunarvald. Eins gjafir Guðs eru óafturkræf, jafnvel eftir synd, maðurinn áfram í eigu frelsi þeirra til að ákveða, vegna þess að drottna yfir jörðinni var gefið mönnum. Nú þegar Guð varð maður og aftur sigursæll til himins, kallaði eftir: það er gefið mér allt vald á himni og jörðu!

Eins og menn eru ókeypis og hafa vald yfir jörðinni, sem getur gert og þeir þóknast. Það er annars staðar, eins og maðurinn hefur orðið eins og Guð og vita skyn góðs og ills, einnig hefur getu til að greina aðgerðir félaga sinna og samskipti góðs og ills.

The vandamál af hinu illa kemur upp þegar maður saknar réttlætiskennd, og skal gera illt til ánægju. Hugmyndin um retribution er sett til hliðar, og maðurinn að sortna í skilning kastar í raun hinu illa. Þó að ég veit aðgerðir slíkra einstaklinga, Guð er ekki grípa, fyrir alla menn þegar kynnt í heiminum eru undir dóm og eins og Guð, góðs og ills connoisseurs.

En gott og illt voru kynntar í Eden í gegnum ávexti, svo að gott og illt eru óaðskiljanleg. The gott og illt eru samsetningar sem gefur bragð ávexti. Eru tvær hliðar á sama peningi.

Skilningur þessa veruleika? Þegar foreldri kennir barn og leiðréttir leiðrétting sumum þætti hefur útliti illt, þó faðir leitar vörunar. Hefur einhver gefur ölmusu virðist vera að gera vel, þó svo athöfn perpetuates eynd þeirra sem búa á ölmusu, sem í raun er illt. Slík dæmi sýna að gott og illt eru óaðskiljanleg.

Samkvæmt Biblíunni, réttlæti Guðs er ekki hægt og ekki hrún, vegna þess að réttlæti Guðs var starfrækt á fyrsta afbrot og svo að allir menn voru dæmdir, óháð gjörðum sínum. Hins vegar

Í tengslum við daglegu aðgerðir, mun Guð spyrja reikning hvern Mann, hvort rétt eða óréttlátt, og í því sambandi er ekki manngreinarálit. Fyrir bara svona reikningi verður sett fyrir dómstóli Krists, og með rangláta, að mikið hvítt háseti.

Páll postuli varaði kristnir sem láta ekki þú eiga til heimspekilegra ástæða til en hvað annað við finnum í guðfræði, hvort samtímalist eða klassík, eru málefni eftir the óþroskað líffæri af the veröld *“Varist svo einhver svindla þér gegnum heimspeki og einskis blekkingum, eftir hefð karla, eftir the óþroskað líffæri af the veröld, og ekki eftir Krist “(Col 2: 8).*

Hvers vegna sök í heimspeki, margir kristnir halda því þessi mál eru afetas sem trúir á almáttugur og elska Guð *“Strangt til tekið, manna eynd, eða illt í öllum myndum þess er vandamál aðeins fyrir mann sem trúir á Guð eini, allur-öflugur og allt elskandi “Anderson, Francis I. vitnað Luiz Sayão í ‘Ef Guð er góður, hvers vegna er það illt?’ atriði í boði á vefnum.*

Það sem við sjáum er að það eru margir guðfræðingar sem eru talsmenn Guðs, heldur ókunnugt um orð hans. Verra en kristnir vopn skal takmarkast við orði Guðs vegna þess að það er hægt að eyðileggja vígi slíkar fræðimenn eru í eigu vopnum í boði af heiminum *“Fyrir vopn hernaði eru ekki jarðnesk, heldur máttug Guð fyrir að toga niður vígi “(2 Kor 10: 4; 2 Corinthians 6: 7; Rómverjabréfið 13:12).*

Með þokusýn vegna nútíma framköllun, sumir þýðendur voru knúinn til að nota hugtakið “gott” í stað “göfugt”. Breyta ‘göfugt’ í ‘gott’ uppnámi texta hugmynd. Fargið etymological rót hugtakinu “agathos ‘, sem þýðir” sá sem er, sem hefur veruleika, hvað er raunverulegt, sönn “, færðu tjón að skilja textann.

Þegar við segjum að Guð er Noble, Sir, Good, við erum að tjá sem Drottinn Guðs og uppgjöf okkar til hans. Guð er ég, sem

er, sem hefur veruleika, sem er raunveruleg, alvöru, hugtak yfirburði að finna í orðabækur okkar. Með þessa hugmynd að hugtakið “agathos”, the hugtak, hugmynd, frá setningu “Guð er góður” transmutes og sendir einstakt merkingu.

Þegar við teljum að Guð er góður, göfugur, frægur, Drottinn, faðir, það er engin mótsögn milli alvarleika og góðvild “Sjáið þar með gæsku og alvarleika Guðs: á þeim sem féll, alvarleika, en til ykkar, góðvild, ef þú heldur áfram í gæsku sinni: annars þú einnig skalt skera burt “(Rm 11:22).

Guð er alvarleg og góðkynja vegna þess að vera göfugt, betri, eða gott, sem undanskilur hvers konar þversögn milli Guð er góður og það þjást í heiminum.

Ef guðfræðingar yfir aldirnar hafa hunsað etymological rót á hugtakinu agathos ‘, við erum uppi með spurninguna: hvað þeir gerðu við hugtakið’ Agape “, gríska orðinu ást?